

Tabla

diuisa sunt huc atque illuc
& transijt Elisæus, 325.
Vers. 15. Videntes filij Pro-
phetarum, qui erant in Ie-
richo è cõtra dixerunt: Re-
quieuit spiritus Eliæ super
Elisæum, 325.
Vers. 23. Pueri parui egressi
sunt de ciuitate, & illude-
bant ei, 52.
Cap. 4. v. 23. Quam ob causam
vadis ad eum? Hodie non
sunt Kalèda, neque Sabba-
thum, 285.
Vers. 35. Incuruauit se super
eum, 325. 467.
Cap. 5. v. 26. Nonne cor meum
in presenti erat, &c. 475.
Cap. 6. v. 29. Coximus filium
meum, & comedimus, 297.
Vers. 30. Hæc mihi faciat
Deus, & hæc addat, si stete-
rit caput Elisæi, filij Saphat
super ipsum hodie, 297.
Cap. 13. v. 14. Pater mi, Pa-
ter mi, currus Israel, & au-
riga eius, 453.
Vers. 21. Proiecerunt in sepul-
chram Elisæi, quod cum te-
tigisset ossa Elisæi reuixit,
473.
Cap. 18. v. 30. Curauit altare
Domini, quod destructum
fuerat, 465.
Cap. 19. v. 35. Venit Angelus
Domini, & percussit in ca-
stris Assyriorum centum
octoginta quinque millia,
202.
Cap. 20. v. 2. Morieris enim
tu & non viues, 202.

Vers. 7. Afferte massam ficorum,
quam cum attulissent, &
posuissent super vlcus eius,
curatus est, 357.
Vers. 10. Neque hoc volo vt
fiat, nisi vt reuertatur, 226.
Vers. 11. Reduxit umbram
per lineas, quibus iam des-
cenderat in horologio A-
chaz retrorsum decem gra-
dibus, 226.
Cap. 23. v. 17. Quis est titulus
ille, quem video? & 464.

Ex Tobia.

CAP. 6. v. 4. Apprehende
brachiam eius, & extra-
he eum ad te, 305.

Ex Esther.

CAP. 3. v. 8. Est populus
per omnes prouincias reg-
ni tui dispersus & à se mu-
tuo separatus, &c. 414.
Ver. 11. De populo age quod
tibi placet, 358.
Cap. 4. v. 11. Omnes serui re-
gis, & cuncta quæ sub di-
tione eius sunt, norunt Pro-
uincia, quod siue vir, siue
mulier, &c. 329.

Ex Iob,

CAP. 17. v. 3. Pone me iux-
ta te, & cuiusuis manus
pugnet contra me, 496.
Vers. 5. Absit à me, vt iustos
vos esse iudicem, 495.

Cap.

de Escriitura.

Ca. 29. v. 18. Sicut palma mul-
tiplicabo dies meos, 494.

Ex Psalmis.

PSAL. 22. v. 2. Dominus re-
git me, & nihil mihi de e-
rit: in loco Pascuæ ibi me
collocauit, 190.
Psal. 23. v. 7. Astollite portas
Principes vestras, & elena-
mihi portæ æternales, & in-
troibit rex gloria, 238.
Psal. 37. v. 1. Domine ne in fu-
rore tuo arguas me, neque
in ira tua corripas me: quo-
niam sagittæ tuæ infixæ sunt
mihi, &c. 296.
Psal. 39. v. 7. Aures autem per-
fecisti mihi, 512.
Psal. 49. v. 23. Sacrificium lau-
dis honorificabit me, & il-
lic iter, quo ostendam illi sa-
lutare Dei, 301.
Psal. 67. v. 13. Speciei domus
diuidere spolia, 118.
Psal. 68. v. 5. Quæ non rapui,
nunc exolvebam, 430.
Psal. 79. v. 2. Qui sedes super
Cherubim, 62.
Psal. 131. v. 11. Iurauit Domi-
nus David veritatem, & nõ
frustrabitur eam: de fructu
ventris tui ponam super se-
dem tuam, 137.
Psal. 136. v. 1. Super flumina
Babylonis, illic sedimus, &
flemus, dum recordare-
mur tui Sion: in salicibus in
medio eius, &c. 260.

Ex Prouerbijs.

CAP. 9. v. 1. Sapientia ædi-
ficauit sibi domum, exci-
dit columnas septem, im-
molauit victimas suas, mis-
cuit vinum, & proposuit
mensam suam, 359. 252. 28.

Ex Canticis Canticorum.

CAP. 1. v. 5. Nolite me cõ-
siderare quod fusca sim,
403.
v. 6. Indica mihi quem diligit
anima mea, vbi pascas, vbi
cubes in meridie, 43. 405.
Vers. 7. Pasce hædos tuos iux-
ta tabernacula pastorum,
43.
Cap. 2. v. 12. Flores apparue-
runt in terra nostra, &c. 215.
Cap. 2. v. 14. Columba mea in
foraminibus petra, in ca-
uerna maceria; ostende mi-
hi faciem tuam: sonet vox
tua in auribus meis, &c. 36.
217. 283.
Cap. 3. v. 2. Surgam & circui-
bo ciuitatem, per vicus, &
plateas: quæram quem dili-
git anima mea, quæsiui illum
& non inueni, 180.
Vers. 7. En lectulum Salomo-
nis sexaginta fortes ambi-
uunt ex fortissimis Israel:
omnes tenentes gladios, &
ad bella doctissimi, 84.
Cap. 4. v. 1. Capilli tui sicut
greges caprarum, quæ as-

Ll

cen;

Tabla

cenderunt de monte Ga-
lad, 217. 299.
 Vers. 2. Dentes tui sicut gre-
ges tonsarum, quæ ascende-
runt de lauacro, 184.
 Vers. 12. Hortus conclusus so-
ror mea sponsa, hortus con-
clusus, fons signatus, 182.
384.
 Vers. 15. Fons hortorum, pu-
teus aquarum uiuentium,
quæ fluunt impetu de Liba-
no, 219. 384.
 Cap. 5. v. 7. Inuenerunt me
custodes, qui circumueunt
ciuitatem, percusserunt me,
& vulnerauerunt me, &c.
50. 180. 184.
 Vers. 9. O pulcherrima mulie-
rum, 403.
 Vers. 11. Nigra sicut coruus,
299.
 Cap. 6. v. 3. Pulchra es amica
mea, suavis, & decora sicut
Ierusalem, 82.
 Vers. 9. Quæ est ista quæ pro-
greditur sicut aurora con-
furgens, pulchra ut luna, ele-
cta, ut sol, &c. 248.
 Vers. 16. Descendi in hortum
nucum, ut viderem poma
conuallium, &c. 460.
 Cap. 7. v. 2. Umbilicus tuus
crater tornatilis nunquam
indigens poculis, 453.
 Vers. 4. Oculi tui sicut piscinæ
in Hesebon, 461.
 Cap. 8. v. 5. Quæ est ista, quæ as-
cendit de deserto, delicijs
affluens, innixa super dile-
ctum suum, 239. 340.

Ex Ecclesiastico.

CAP. 24. v. 1. Qui creauit
me, requieuit in taberna-
culo meo, 28.
 Vers. 17. Sicut cedrus exalta-
ta sum in Libano, 479.
 Cap. 38. v. 14. Et mortuum
prophetauid corpuseius, 468.

Ex Sapientia.

CAP. 1. v. 2. In maleuolam
animam non introibit sa-
pientia, nec habitabit in
corpore subdito peccatis,
330.
 Cap. 10. v. 13. Descendit cum
illo in foveam, 459.
 V. 14. Mendaces ostendit, qui
maculauerunt illum, 78.
 Vers. 20. Iusti tulerunt spolia
impiorum, 135.

Ex Isaia.

CAP. 6. v. 1. Vidi Dominum
super solium excelsum, &
elevatorum, 24.
 Vers. 2. Seraphim stabant su-
per illud, &c. 37. 315.
 Vers. 6. Volauit ad me vnus
de Seraphim, &c. 401.
 Vers. 8. Quis ibit nobis? Et di-
xi: Ecce ego, mitte me, 315.
 Cap. 11. v. 1. Egredietur vir-
ga de radice Iesse: & flos de
radice eius ascendet, & re-
quiescet super eum spiritus
Domini, 16.

Vers.

de Escriitura.

Vers. 5. Leo quasi bos, come-
det paleas, & delectabitur
infans, &c. 439.
 Vers. 8. Delectabitur infans ab
vbe super foramine aspidis,
& in caueria reguli, qui
ablactatus fuerit manum
suam mittet, 54.
 Cap. 14. v. 14. In celum conf-
cendam, super astra Dei
exaltabo solium meum,
313.
 Cap. 21. v. 6. Pone mensam,
contemplare in specula co-
medentes & bibentes. Sur-
gite Principes, arripite
clypeum, 363.
 Cap. 61. v. 5. Tunc videbis, &
afflues, mirabitur, & dilata-
bitur cor tuum, quando
conuersa fuerit ad te mul-
tudo maris, &c. 197.
 Cap. 66. v. 12. Ad vbera por-
tabimini, 180.

Ex Ieremia.

CAP. 1. v. 6. Nescio loqui,
315.
 Cap. 11. v. 19. Mittamus lig-
num in panem eius, & era-
damus eum de terra viuen-
tium, 501.

Ex Baruch.

CAP. 6. v. 18. Sicut trabes
in domo, 511.

Ex Ezechiele.

CAP. 1. v. 20. Facies homi-
nis, & facies leonis a dex-
tris ipsorum quatuor, 207.
507.
 Cap. 10. v. 14. Facies vna fa-
cies Cherub, 207. 507.
 Cap. 17. v. 3. Aquila grandis
magnarum alarum, longo
membrorum ductu, &c.
478.
 Cap. 37. 6. Hæc dicit Domi-
nus Deus: A quatuor ven-
tis veni spiritus, 322.
 Vers. 7. Accesserunt ossa ad
ossa, vnumquodque ad iun-
cturam suam, 322.

Ex Daniele.

CAP. 2. v. 34. Abscisus est
lapis de monte sine ma-
nibus, & percussit statuam,
103.
 Vers. 35. Tunc contrita sunt
pariter ferrum, testa, æs,
argentum, & aurum, & re-
ducta quasi in fauillam æsti-
uæ areæ, 289.
 Cap. 3. v. 1. Fecit statuam au-
ream, & stauit eam in cam-
po Dura, 104.
 Vers. 21. Cum tiaris, & cal-
ceamentis, & vestibus mis-
si sunt, 216.
 Vers. 24. Ambulabant in me-
dio flammæ, laudantes
Deum, & benedicentes Do-
mino, 188.

Tabla

Vers. 62. Ecce ego video quatuor viros solutos, & ambulantes in medio ignis, & nihil corruptionis in eis est: & species quarti similis filio Dei, 216. 428.
 Cap. 4. v. 8. Aspectus illius erat usque ad terminos universæ terræ, 209.
 Vers. 9. Subter eam habitabant animalia, & bestia, 290.
 Vers. 11. Dispergite fructus eius, 212.
 Vers. 29. Cum bestiis & feris erit habitatio tua, 289.
 Cap. 5. v. 2. Præcepit ergo iam temulentus, ut afferrentur vasa aurea, & argentea, 256.
 Cap. 7. v. 13. Aspiciebam in visione noctis, & ecce cum nubibus cæli quasi filius hominis veniebat, 222.
 Cap. 10. v. 13. Princeps regni Peritarum restituet mihi viginti & uno diebus, &c. 319. 320.
 Cap. 13. v. 32. Erat cooperta, 77.
 Vers. 38. Surgens Daniel comedit, 255.
 Vers. 41. Credidit eis multitudo quasi senibus, & iudicibus populi, & condemnauerunt eam ad mortem, &c. 381.
 Vers. 63. Helcias & vxor eius laudauerunt Deum pro filia sua Susana cum Ioachim marito eius & cognatis om-

nibus, &c. 380.
 Cap. 14. v. 26. Tulit Daniel picem & adipem, & pilos, & coxit pariter, fecitque massas, & dedit in os draconis, &c. 320.

Ex Osee.

Cap. 5. v. 2. Rete expansum super Thabor, & victimas declinastis in profundum, 250.
 Cap. 11. v. 4. Ero quasi exaltans iugum super maxillas eorum, & declinaui ad eum, ut vesceretur, 362.
 Cap. 12. v. 3. In utero supplantavit fratrem suum, 159.
 Vers. 4. In fortitudine sua directus est cum Angelo, & inualuit ad Angelum, 160. 270.

Ex Iona.

Cap. 1. v. 12. Tollite me & mittite in mare, & cessabit mare a vobis, 212.

Ex Michæa.

Cap. 4. v. 8. Turris gregis nebulosa filia Sion, 200.

Ex Matthæo.

Cap. 1. v. 21. Vocabis nomen eius Iesum: ipse enim saluum faciet populum suum a peccatis eorum, 347.

Cap. 2.

de Escriitura.

Cap. 2. v. 2. Ecce Magi ab oriente venerunt Ierosolymam dicentes: Vbi est: qui natus est rex Iudzorum? Vidimus enim stellam eius, &c. 6. 123. 352. 397.
 Vers. 9. Ecce stella quam viderant in oriente, antecederat eos usque dum veniens staret supra vbi erat puer, 155. 446.
 Vers. 10. Intrantes domum inuenerunt puerum, 196.
 Cap. 3. v. 16. Baptizatus Iesus, confestim ascendit de aqua, 489.
 Vers. 17. Hic est filius meus dilectus, in quo mihi complacui, 331.
 Cap. 4. v. 6. Mitte te deorsum: scriptum est enim: quia Angelis suis mandauit de te: & in manibus tollent te, &c. 253.
 Vers. 7. Non tentabis Dominum Deum tuum, 253.
 Cap. 7. v. 16. Numquid colligunt de spinis vasa? 41.
 Cap. 8. v. 1. Volo, mundare. Et confestim mundata est lepra eius, 474.
 Vers. 8. Ego veniam & curabo eum, 355.
 Vers. 9. Non inueni tantam fidem in Israel, 18.
 Vers. 35. Quid timidi estis modicæ fidei? 483.
 Cap. 11. v. 3. Tu es qui venturus, es an alium expectamus, 292.
 Vers. 6. Cepit Iesus dicere ad

turbas de Ioanne, 297.
 Vers. 25. Abscondisti hæc a sapientibus, & prudentibus, & reuelasti ea paruulis, 40.
 Cap. 14. v. 3. Alligauit eum, & posuit in carcerem propter Herodiam vxorem fratris sui, dicebat enim illi Ioannes: Non licet tibi habere eam, 408.
 Cap. 15. v. 23. Miserere mei Domine, fili David: filia mea malè a dæmonio vexatur, 1. 298.
 Vers. 24. Non sum missus, nisi ad oues quæ perierunt domus Israel, 173.
 Vers. 27. Non est bonum sumere panem filiorum, & mittere canibus, 360.
 Cap. 17. v. 2. Resplenduit facies eius sicut Sol. Et ecce apparuerunt illis Moyses & Elias, 381.
 Vers. 5. Hic est filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui, ipsam audite, 331. 383. 445.
 Cap. 19. v. 13. Oblati sunt ei paruuli, ut manus eis imponeret, & oraret: discipuli autem increpabant eos: Iesus, verò ait illis, &c. 34.
 Cap. 20. v. 24. Audientes de eum indignati sunt de duobus fratribus, 279.
 Cap. 21. v. 19. Nihil inuenit in ea nisi folia tantum, & ait, illi: Nunquam ex te fructus nascatur in sempiternum, 278.

Ll3

V. 203

Tabla

Verf. 20. Arefacta est conti-
nua ficulnea, 156.
Cap. 23. v. 35. Ut veniat super
vos omnis sanguis iustus
qui effusus est super terram,
a sanguine Abel iusti vsque
ad sanguinem Zachariae,
&c. 208.
Cap. 24. v. 20. Tunc appare-
bit signum filij hominis in
caelo, 515.
Cap. 26. v. 55. Tamquam ad-
latronem existis cum gladij
& fustibus comprehendere me:
quotidie apud vos sedebam docens,
&c. 209.
Verf. 67. Expuerunt in faciem
eius, & colaphis eum ceci-
derunt, 386.
Cap. 27. v. 29. Plectentes co-
ronam de spinis posuerunt
super caput eius, 58.
Verf. 52. Terra mota est, &
petrae scissae sunt, 513.
Cap. 28. v. 6. Venite, videte
locum, ubi positus erat Do-
minus, 469.

Ex Marco.

Cap. 3. v. 21. Cum audif-
sent sui, exierunt tenere
eum: dicebant enim, quo-
niam in furorem versus est,
53.
Cap. 4. v. 38. Magister non ad
te pertinet, quia perimas?
483.
Cap. 5. v. 2. Occurrit de mo-
numentis homo in spiritu

immundo, qui domicilium
habebat in monumentis,
56.
Cap. 5. v. 9. Magister attuli fi-
lium meum ad te habentem spi-
ritum mutum, &c. 34. 490.

Ex Luca.

Cap. 1. v. 10. Apparuit illi
Angelus Domini stans a
dextris altaris incensi, 398.
Verf. 28. Ave gratia plena
Dominus tecum, 185. 191.
Verf. 35. Spiritus Sanctus su-
perueniet in te, & virtus
altissimi obumbrabit tibi,
228. 185. 191.
Cap. 2. v. 35. Tuam ipsius ani-
mam pertransibit gladius,
73.
Verf. 12. Inuenietis infantem
pannis involutum, & posi-
tum in praesepe, 196.
Verf. 7. Reclinavit eum in praese-
pio, 352.
Verf. 8. Pastores erant in re-
gione eadem vigilantes &
custodientes vigilias noctis
super gregem suum, &c.
397.
Cap. 4. v. 34. Quid nobis &
tibi Iesu Nazarene? Veni-
sti perdere nos? 32.
Cap. 5. v. 5. Domine, per to-
tam noctem laborantes ni-
hil cepimus, in verbo au-
tem tuo laxabo rete, 8. 407.
Verf. 9. Stupor circumdederat
eum, & omnes qui cum
illo erant, in captura pis-
cium,

de Escriitura.

cium, quam ceperant, 8.
Verf. 13. Confestim lepra dis-
cessit ab illo, 205.
Verf. 14. Vade, ostende te Sa-
cerdoti: et offer pro emun-
datione tua, 205.
Cap. 7. v. 14. Accessit, & teri-
git loculum, & ait: Adoles-
cens tibi dico, surge, 466.
Verf. 39. Hic si esset propheta
sciret utique, quae & qualis
est mulier, quae tangit eum,
293.
Verf. 44. Intraui in domum
tuam, aquam pedibus meis
non dedisti: osculum mihi,
non dedisti, oleo caput meum
non unxisti, 400.
Cap. 9. v. 13. Date illis mandu-
care, 218.
Verf. 58. Vulpes foucas ha-
bent, & volucres caelinos;
filius autem hominis non ha-
bet ubi caput suum reclinet
197.
Cap. 10. v. 34. Alligavit vulne-
ra eius infundens oleum, &
vinum, 294.
Verf. 35. Altera die protulit
duos denarios, & dedit sta-
bulario, & ait: Curam illius
habe, 46. 63. 417.
Cap. 11. v. 5. Accommoda mi-
hi tres panes: quonia amici
mei venit ad me de
via, & non habeo, quid po-
nam ante illum, 48.
Cap. 13. v. 7. Ecce tres anni
sunt ex quo venio quarens
fructum in ficulnea hac, &
non inuenio, &c. 9. 462.

Cap. 14. v. 1. Factum est cum
intraret Iesus in domum cu-
iusdam Principis Phariseo-
rum Sabbatho manducare
panem, 404.
Verf. 7. Dicebat & ad inuita-
tos parabolam, intendens
quomodo primos accubi-
tus eligerent, 404.
Verf. 19. Inga boum emi quin-
que, & eo probare illa, 264.
Cap. 15. v. 5. Cum inuenerit
eam, imponit in humeros
suos gaudens, 62. 173.
Verf. 14. Dissipauit substantiam
sua viuendo luxuriose, 415.
Verf. 16. Cupiebat implere
ventrem de siliquis, quas
porci manducabant, & ne-
mo illi dabat, 49.
Verf. 17. Ego autem hic fame
pereo, 442.
Verf. 20. Cum ad huc longè es-
set, vidit illum pater ipsius,
302.
Verf. 27. Vocauit unum de ser-
uis, & interrogauit quid
haec essent, isque dixit illi:
Frater tuus venit, 286.
Verf. 28. Indignatus est autem,
& volebat introire, 170.
Cap. 16. v. 21. Sed & canes ve-
niebant, & lingebant vlce-
ra eius, 61.
Cap. 17. v. 12. Steterunt lon-
gè, & leuauerunt vocem,
&c. 474.
Cap. 19. v. 18. Eris potestatem
habens super decem ciuita-
tes, 385.
Cap. 23. v. 11. Illuc indutum
L14 veste

Tabla

veste alba, & remisit ad Pilatum, 51.
 Vers. 31. In viridi ligno hæc faciunt, 26.
 Cap. 24. v. 17. Oculi eorum tenebantur, 469.

Ex Ioanne.

CAP. 1. v. 5. Tenebræ eam non cõprehenderunt, 409
 Ver. 9. Ego nesciebam eum; sed qui misit me baptizare in aqua, ille mihi dixit: Super quem videris spiritum descendentem, &c. 429.
 Vers. 10. Vidit Iesum venientem ad se, 429.
 Cap. 5. v. 8. Sabbathum est, nõ licet tibi tollere grabatum tuum, 120.
 Vers. 11. Qui me sanum fecit, ille mihi dixit: Tolle grabatum tuum, & ambula, 114. 120. 346.
 Vers. 14. Ecce sanus factus es, iam noli peccare, ne deterius tibi aliquid contingat, 346.
 V. 15. Abijt ille homo, & nuntiavit Iudæis, quia Iesus esset, qui fecit eum sanum, 346.
 Cap. 9. v. 6. Expuit in terram, & fecit lutum ex sputo, &c. 471.
 Vers. 73. A sæculo non est auditum, quia quis aperuit oculos cæci nati, 161.
 Ca. 11. v. 21. Si fuisses hic, frater meus non fuisset mor-

uus, 497.
 Vers. 39. Domine iam scietur, quattidianus est enim, 61.
 Cap. 12. v. 6. Fur erat, & loculos habens ea quæ mittebatur, portabat, 60. 367.
 Cap. 13. v. 27. Quod facis, fac citius, 367.
 Cap. 15. v. 1. Ego sum vitis vera 313.
 Cap. 19. v. 5. Portans coronam spineam, 479.
 Vers. 19. Iesus Nazareus Rex Iudæorum, 38. 65. 1. 2. 14.
 Vers. 22. Quod scripsi, scripsi, 6. 38.
 Vers. 24. Miserunt sortem, 221.
 Vers. 34. Unus militum lancea latus eius aperuit, 274.
 Vers. 21. Noli scribere Rex Iudæorum; sed quia ipse dixit: Rex sum Iudæorum, 38.
 Vers. 41. Erat in loco, ubi crucifixus est, hortus, &c. 470.
 Cap. 20. v. 12. Vidit duos Angelos in albis sedentes, unum ad caput & unum ad pedes, 46.
 Cap. 21. v. 4. Mane autem facto stetit Iesus in littore, 451.
 Vers. 6. Iam non valebant illud trahere præmultitudine piscium, 176.
 Vers. 7. Dixit discipulus ille, quem diligebat Iesus Petro: Dominus est: Simo Petrus cum audisset quia Dominus est, tunica succinxit se, &c. 68.
 Vers. 10. Asserre de piscibus quos

de Esuritura.

quos prendidistis nunc, 280
 Vers. 11. Ascendit Simon Petrus, & traxit rete in terram plenum magis piscibus centum quinquaginta tribus, 320.

Ex Actis Apostolorum.

CAP. 3. v. 2. Ponebatur quotidie ad portam templi, quæ dicitur speciosa, ut peteret eleemosynam ab introeuntibus, 374.
 Vers. 6. In nomine Iesu Christi Nazareni surge & ambula, 407. 324. 343. 506.
 Cap. 7. v. 30. Apparuit illi in deserto montis Sinai Angelus in igne flammæ rubi, 20.
 Cap. 9. v. 9. Erat ibi tribus diebus non videns, & non manducavit, neque bibit. Erat autem quidam discipulus Damasci, &c. 375.
 Vers. 40. Dixit: Tabitha, surge; at illa aperuit oculos suos, 324.
 Cap. 13. v. 22. Inveni virum secundum cor meum, 492.

Ex Epistola ad Romanos.

CAP. 5. v. 12. Per unum hominem peccatum intravit in mundum, & per peccatum mors, & ita in omnes homines mors pertransiit, &c. 112.
 Cap. 10. v. 17. Fides ex auditu, 512.

Ex 1. ad Corinthios.

CAP. 11. v. 16. Mortem Domini annuntiabitis, 48. 465.
Ad Ephesos.

CAP. 2. v. 2. Principem potestatis aeris huius, 476.
 Cap. 5. v. 32. Sacramentum hoc magnum est, ego autem dico in Christo & in Ecclesia, 35.

Ad Colossenses.

CAP. 2. v. 15. Expolians principatus, & potestates traduxit confidenter palam triumphans illos in semitipso, c. 3.

Ex Apocalypsi.

CAP. 1. v. 16. Habebat in dextera sua stellas septem & facies eius sicut Sol lucet in virtute sua, 387. 226
 Cap. 4. v. 4. In circuitu sedis sedilia viginti quatuor, & super thronos viginti quatuor, seniores sedentes, 206.
 Cap. 5. v. 5. Vicit leo de tribu Iuda, 269. 480.
 Vers. 6. Ecce in medio throni agnum stantem, 269.
 Vers. 7. Qui sunt septem spiritus Dei missi in omnem terram, 236.
 Cap. 6. v. 2. Ecce equus albus, & qui sedebat super illum, habebat arcum, & data est ei

Tabla

- ei corona, & exiit vincens
vt vinceret, 16.
- Cap. 7. v. 9. Et palma in mani-
bus eorum, 494.
- Cap. 11. v. 16. Et viginti qua-
tuor seniores, qui in conspe-
ctu Dei sedent in sedibus
suis, ceciderunt in facies
suas, & adorauerunt Deum
&c. 189.
- Cap. 12. v. 1. Signum magnum
apparuit in caelo, mulier a-
micta Sole, 307.
- Verf. 3. Ecce draco magnus
rufus habens capita septē,
& cornua decem, & in capi-
tibus eius diademata sep-
tem, 312.
- Verf. 5. Raptus est filius eius
ad Deum, & ad thronum
eius, 189. 431.
- Verf. 9. Mulier fugit in solitu-
dinem, 189.
- Verf. 8. Neque locus inuentus
est eorum amplius in caelo,
137.
- Verf. 10. Audiui vocem mag-
nam in caelo dicentē. Nunc
facta est salus & virtus, &
regnum Dei nostri, & po-
testas Christi eius, &c. 327.
- Verf. 13. Persecutus est mu-
lierem, quæ peperit mas-
culum, & data sunt mulie-
rei alæ duæ a quilla magna,
vt volaret, &c. 31. 189.
- Cap. 13. v. 15. Misit serpens ex
ore suo post mulierem aquā
tamquam flumen, vt eam
faceret trahi à flumine, 303
- Cap. 17. v. 1. Ostendam tibi
damnationem meretricis
magnæ, quæ sedet super a-
quas multas, 420.
- Verf. 3. Vidi mulierem seden-
tem super bestiam cocci-
neam plenam nominibus
blasphemiarum, habentem ca-
pita septem, & cornua de-
cem, &c. 251.
- Verf. 4. Mulier erat circumda-
ta purpura, & coccino, &
inaurata auro, & lapide pre-
tioso, & margaritis, &c.
432.
- Cap. 17. v. 9. Septem montes
sunt, super quos mulier se-
det, 420.
- Cap. 18. v. 9. Flebunt, & plan-
gent se super illam reges
terræ, qui cum illa fornica-
ti sunt, &c. 420.
- Cap. 21. v. 2. Vidi sanctam ci-
uitatem Ierusalem, nouam
descendentem de caelo, &
Deo paratam, 240.
- Cap. 22. v. 1. Ostendit mihi flu-
uium aquæ vitæ splendidum
tamquam cristallum pro-
cedentem de sede Dei, &
agni, 450.
- Verf. 2. Ex vtraque parte flu-
minis lignum vitæ afferens
fructus duodecim per men-
ses singulos, reddens fructū
suum, & folia ligni ad sani-
tatem gentium, 156. 437.

TABLA DE LOS
DISCURSOS, Y COSAS MAS
NOTABLES.

A.

Accion.

LA menor accion es tra-
bajo, sino ay premio, y a
vista del premio se endulça el
mayor trabajo, 10.

Para enprender eroicas
acciones, es gran aliento el
ver se premian virtudes, 315.

Adorno.

Para disponerle gustosa po-
sada a Dios el mejor adorno,
es que no encuentre ninguno,
184.

Afecto, Aficion.

Es sabrosa para el cielo
la obligacion que se impuso
la firmeza del afecto sin aguar-
dar a obedecer el mandato,
67.

Los fauores entonces son
perfectamente cabales, quan-
do tienen lo temprano de la
aficion, y lo calificado del me-
rito, 372.

Agradar.

No ay mas ley que la de-
pendencia: porque quien a-
menester, solo cuida de agra-
dar, 119.

Agradecimiento.

El juramento sobre ser a la
gratitud desago es a la ver-
dad mucho aplauso, 137.

Alabanga.

Muchas veces quando li-
fonjea la lengua con la ala-
banga, está el juicio desdo-
rando con la censura, 403.

Fuera tolerable no se re-
preendiesen, como los desma-
nes no se alabasen, 405.

Alcançar.

Se arrojan los ombres a pa-
decir por el mundo mucho
auiendo de alcançar poco, y
escusan el padecer por Dios
poco pudiendo conseguir mu-
cho, 12.

Aliento.

Aunque aya aliento en los
mayores Santos para las pe-
nas, no suele auerle para las
burlas, 52.

Alivio.

Es indigna sed la que sirve
a la auaricia, y es loable la q̄
siempre aliuia agena congoja,
318.

Alma.

En Cristo, y Maria parece
eran